

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2010 η ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-62/08, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-448/10 P)

(2010/C 317/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (εκπρόσωποι: T. Salonico, G. Barone και A. Marega, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση ⁽¹⁾ και να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής ⁽²⁾, καθόσον οι αποφάσεις αυτές δεν δέχονται ότι το επίμαχο μέτρο έχει τον χαρακτήρα αποζημίωσης και αντισταθμίσιματος, αλλά το χαρακτηρίζουν αντίθετα ως παράνομη και ασύμβατη κρατική ενίσχυση, και/ή
- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος κατά το οποίο δεν δέχεται ότι η αναζήτηση που διατάσσεται με την απόφαση της Επιτροπής αντιβαίνει στην αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και να ακυρώσει συνολικά την απόφαση της Επιτροπής κατά το μέρος κατά το οποίο διατάσει την Ιταλία να προβεί αμελλητί στην αναζήτηση της ενίσχυσης και των σχετικών τόκων και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα φρονεί ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένη και πρέπει συνεπώς να ανααιρεθεί για τους εξής λόγους:

- 1) Παράβαση των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, αντιφατικές αιτιολογίες και προφανές σφάλμα λόγω παραμόρφωσης του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν σχετικά με την ερμηνεία του επίμαχου μέτρου ως κρατικής ενίσχυσης και όχι ως αντισταθμιστικού μέτρου υπέρ της ανααιρεσείουσας. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς ερμήνευσε στενά τις διατάξεις του εθνικού δικαίου και τη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων που επικαλέστηκε η νυν ανααιρεσείουσα πρωτοδικώς και από τις οποίες προκύπτει ότι το επίμαχο μέτρο δεν συνιστά κρατική ενίσχυση, αλλά αποτελεί συνέχεια του αντισταθμιστικού μέτρου που προβλέφθηκε αρχικά από τον Ιταλό νομοθέτη το 1962 και του οποίου η νομιμότητα έχει αναγνωριστεί από την Επιτροπή και το Γενικό Δικαστήριο.
- 2) Παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 ⁽³⁾, καθώς και αντιφατικές και ανεπαρκείς αιτιολογίες, όσον αφορά το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι η επιβολή, με την απόφαση της Επιτροπής, της υποχρέωσης

αναζήτησης δεν αντιβαίνει στην αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη και ανεπαρκώς αιτιολογημένη κατά το μέρος κατά το οποίο δεν δέχεται ότι η παρατεταμένη σιωπή της Επιτροπής σχετικά με τις διευκρινίσεις που παρέσχον οι ιταλικές αρχές στα τέλη του 1991 ως προς το γεγονός ότι η πρώτη παράταση του καθεστώτος τιμολόγησης της Terni εξακολουθούσε να επιδιώκει τον αρχικό σκοπό της καταβολής αντισταθμίσιματος συνιστά στοιχείο ικανό να δημιουργήσει στην ανααιρεσείουσα τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι οι παρατάσεις της ισχύος του καθεστώτος τιμολόγησης της Terni, μεταξύ των οποίων καταλέγεται και το επίμαχο μέτρο, δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις.

- (¹) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πέμπτο τμήμα) της 1ης Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-62/08.
- (²) Απόφαση 2008/408/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2007, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 36/A/06 (πρώην NN 38/06) που έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ των ThyssenKrupp, Cementir και Nuova Terni Industrie Chimiche (ΕΕ 2008, L 144, σ. 37).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88] ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2010 η Cementir Italia Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) την 1η Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-63/08, Cementir Italia Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-449/10 P)

(2010/C 317/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Cementir Italia Srl (εκπρόσωποι: T. Salonico, G. Barone και A. Marega, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση ⁽¹⁾ και να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής ⁽²⁾, καθόσον οι αποφάσεις αυτές δεν δέχονται ότι το επίμαχο μέτρο έχει τον χαρακτήρα αποζημίωσης και αντισταθμίσιματος, αλλά το χαρακτηρίζουν αντίθετα ως παράνομη και ασύμβατη κρατική ενίσχυση, και/ή
- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος κατά το οποίο δεν δέχεται ότι η αναζήτηση που διατάσσεται με την απόφαση της Επιτροπής αντιβαίνει στην αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και να ακυρώσει συνολικά την απόφαση της Επιτροπής κατά το μέρος κατά το οποίο διατάσει την Ιταλία να προβεί αμελλητί στην αναζήτηση της ενίσχυσης και των σχετικών τόκων και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.